

బొమ్మ

సిహెచ్. బాబ్జి

స్థాయంత్రం అయిదు గంటలయినా
ఊరక దాకా పుండు కొట్టిన రౌడీలా శివ
మెత్తి పోతున్నాడు సూర్యుడు శివమెత్తి
పోతూ మండిపోతున్నాడు.

సూరిగాడు రిక్తా పెడల్ను శక్తిరీతిగా
తొక్కాడు. విసుగ్గా రిక్తా మెల్లగా
ముందుకు కదిలింది. సూరిగాడి రక్తవు
లిండువొకటి చెనుట దూపంలో రిక్తామీద
పడింది సూర్య కిరణం వొకటి దాని
మీద పడి 'నీదేనా?' అన్నట్లు సూరిగాడి
కళ్ళలోకి చూసింది.

ముఖంపై కారుతున్న జిడ్డును చేత్తో
తుడుచుకొని, రిక్తా గట్టిగా తొక్కాడు
సూరిగాడు. రిక్తా జోరుగా కదిలింది.

సూరిగాడి బుర్రలో ఆలోచన చక్రం
గిర్రవ తిరిగింది.

"దీనవ్య, పొద్దుతే లెగిని ఎవుడి
మొకం సూసానోగాని మా గొప్ప బేరా
ల్లోనికీనాయి... దూ, ఇసుమంటి బేరా
ల్లోనికీతే సావుకోరి కేటిత్తాను.... గంజి
కూడా తాగినట్టు లేను....మరింక దుర్గకు
బొమ్మేటి కొంటాను... నోట్లో ఊరిన
పదార్థాన్ని కాండ్రించి ఉమ్మేసాడు.

ఎట్లాగైనా సరే.... ఎల్లండి కల్లా
బొమ్మ కొనిచ్చియల.... పాపం....
నానంటే ఎంత బయవో.... బయంతో
అడిగినది.....' అయ్యా, బొమ్మ

కొనవా.' అని. 'అలాగేనోయ్' అనగానే
ఎంత నంది పడిపోనాదో.... ఎర్రగుంట.

"ఏయ్, రిక్తా... ఆపాపు"

కేక వినిపించగానే సూరిగాడి ఆలో
చనలకు బ్రేకు పడింది రిక్తా ఆగింది.
ఏనుగులాటి మనిషి ఎదురుగా.

"ఎక్కడికి బాబూ?" ఆపిన వ్యక్తిని
అడిగాడు.

"ఫారెస్టాఫీసు కొస్తానా?" జవాబు
లాటి ప్రశ్న.

"వస్తాను బాబూ ఎక్కండి."

"ఏవిమ్మంటావ్....?" బేరానికి
నాంది.

"ముప్పాలా బాబూ!"

"నాకు బేరవంటే పడదోయ్.
ముప్పై యిస్తాను. వస్తేరా" అంటూ
ముందుకుడుగేసింది ఏనుగు

సూరిగాడు ఏబై... నలభై అని
తగ్గిన ఆయన మాత్రం ఎక్కనన్నాడు.

"కనీ.... కన్యం కనీ తెక్కుచనిపిస్తా"
అనుకొని బేరానొద్దలేడు సూరిగాడు.
రిక్తా కడుపుతోవున్న ఏనుగులా కది
లింది మెల్లగా.

ఫారెస్టాఫీసు దగ్గర ఏనుగును దించేసి
డబ్బులు తీసుకున్నాడు. రిక్తా వెనుకకు
త్రిప్పి, కొంచెం దూరం నడిపించి గబ్బ
కుక్కన ఎక్కాడు.

సూర్యుడు పెట్టిన బాధకు విచారిస్తు
న్నాయా, అనేలా ఒక్కసారిగా మేఘాలు

వరించటం మొదలెట్టాయి.

సూరిగాడి రిజ్జ నాలుగంటలు పాటు ఆక్కుండా కదిలింది.

దీనవ్యూ! ఇటా బేరా ల్లిలితే ఎయిండి కల్లా బొమ్మకొనేనూ, అనుకుంటూ ఇంటిదారి బట్టాడు సూరిగాడు.

రిజ్జ అద్దె కట్టి, బియ్యం కొనగా మిగిలిన రెండ్రూపాయల నోటు జేబులో గరగలాడింది.

సూరిగాడివి శ్రీకాకుళం. అక్కడే పుట్టి, అక్కడే ఐతుకుతున్నాడు రెక్కల కష్టంతో రిజ్జ తొక్కుతుంటాడు కాబట్టి రెక్కలు ముక్కలు చేసుకోక తప్పటం లేదు ఆ బాధ మరచిపోడానికి తాగటం వాడికి తప్పకాదు. కాని అప్పుడప్పుడు తప్ప తాగుతుంటాడు అలా తాగినప్పుడు పెళ్ళాన్ని చితక తన్నేవాడు.

అటువంటప్పుడు మాత్రం చాలా భయపడేది వాడి కూతురూ, ఆరో ప్రాణమూ అయిన ఆరేళ్ళదుర్గ తాగడం వెండుకో తెలీలేదు దానికి.

ఎంతోమంచి "తాగొద్దురా—తప్పురా అని చెప్పినా, "కాయకష్టం చేసుకునే వాడు ఓ "కాయు"చుకుంటే తప్పే తేదీదు ఒప్పే..." అంటూ పీక దాకా తాగి వాగుతుండేవాడు. ఎవరెన్ని చెప్పినా తాగుడు మానలేదు.

....కాం ఓ సాయంత్రం, చీకటివడు తున్న వేళ, అలవాటు తాగొచ్చి గుడి తెలో దూరాడు సూరిగాడు గుడిపెలో ఎవరూ కనవళ్లేదు వెనక్కి తిరగ్గానే లోపలికొస్తున్న దుర్గ కన్పించింది.

"మీ యమ్మేదో" అని తూలుతూ

అనామిక

అడిగాడు సూరిగాడు.

"ఐవి కాడుంది" అంది దుర్గ. అన్నాక "నువ్వెందుకు తాగుతావురయ్యా?" అని కూడా అడిగింది.

విసురుగా "నోర్ముయ్యేస్" అంటూ దాని పక్కకు తోసి బయటి కెళ్ళి పోయాడు సూరిగాడు.

సూరిగాడు తోసెయ్యగానే సన్నికల్లు మీద పడిన దుర్గకు సన్నికల్లు — నులక మంచం.... ఎదురుగా గోడకున్న దేవుడి వటమూ — తల్లండ్రులుగా కనబడ్డాయి తరువాతింకేమీ కనబడలేదు.

గుడిసెలోంచి బయటికొచ్చిన సూరి గాడికి అయిదు సంవత్సరాల తర్వాత ఎదురు గుండా ఏదో వాహనమూ— చంద్రు శ్చేని ఆకాశంలో చుక్కలూ.... గిర్రున తిరుగుతున్న రిజ్జ వెనక చక్రం గాలి లోనూ కనివించి తర్వాత మరేం కన బడలేదు.

తర్వాత సూరిగాడు తాగడం మానే సాడు, పూరిగా.

మాడు పజ్జలు గడిచిన తర్వాత ఆ రోజే ఆస్పత్రి నుండి యింటి కొచ్చిన దుర్గ అయ్య ఒళ్ళోకూర్చొని "అయ్యా నాకో బొమ్మకొనవా? మంచిది" అని ముద్దుగా అడిగింది. ఆస్పత్రిలో వున్నప్పుడు తండ్రికో కాస్త చనువు పెరి గింది. "తప్పకుండా కొంటానే" అంటూ దాని రెండు బుగ్గల మీద ముద్దు పెట్టు కున్నాడు సూరిగాడు.

ఆకాశంలోంచి చంద్రుడు నిండుగా నవ్వాడు.

కాని ఏదో ఒకయిల్లిందివల్ల బొమ్మ కొనలేక పోయాడు "ఇదుగో.... అదిగో"

అంటూ మభ్యపెడుతూ వచ్చాడు.

నిన్నటితో అచ్చితమయిన నిర్ణయాని కొచ్చాడు సూరిగాడు. ఆ "నిన్న" సాయంత్రం బజారులో ఓ బొమ్మని చూసాడు. మెడచుట్టు ఎర్రటి అంచున్న పసుపు పచ్చని సిల్కగొను తొడుక్కుని ఎంతో అందంగా — దురలా — మెరిసి పోయే బొమ్మ అవీదడిగితే "అరూ పాయల" న్నాడు కొట్టువాడు. "అమ్మో! అనుకున్నాడు సూరిగాడు.

కాని దుర్గ ఎంత మురిసిపోద్దో దీన్ని చూసి అవీ అనుకున్నాడు సూరిగాడు. ఆ ముక్కే చెప్పాడు దుర్గతో. వెంటనే "నాకు చూపియ్యవా? అయ్యా! నాకు చూపియ్యవా?" అంటూ ఒకటే గొడవ చేసింది దుర్గ. "చూపించడవేలే! ఎల్లండి కల్లా కొనిచ్చినూ." అయినా — నువ్వే నబ్బరు బొమ్మనా సున్నావునీకు బొమ్మెం దుకే?" అంటూ ఏడిపించాడు, అది ఏడుపు మొదలెట్టగానే "పర్నీ! రేపు చూపితగా." అంటూ సముదాయించి వూరుకోబెట్టాడు. రాత్రి నిద్దరిలో కూడా దుర్గ కలవరించడం చూసి ఎలాగయినా కొనెయ్యాలనుకున్నాడు.

తెల్లవారింది. సూరిగాడు నాలుగు మెతుకులేసిన గంజితాగి బయటకొచ్చాడు గుడి నెలొంచి. రిజ్జను రెండు చేతులతో కళ్ళకద్దుకున్నాడు. "భగవతుడా, నీ పెతాపాన్ని కూసినత తగ్గించు సామీ!" అని సూర్యుడి కేసి ప్రార్థించాడు.

రిజ్జ కదిలింది. ఏడుకోడ్లు జంక్షన్ చేరింది. కాలం గడుస్తోంది.

సూర్యుణ్ణి ప్రార్థించినా ప్రతాపాన్ని

తగ్గించుకోలేదు, సూరిగాడికి తాపం పెరిగిపోతుంది. బేరల్లేక పోవడంతో ఆ తాపం రెట్టింప మనబుంది.

ఆకలేసిసెట్టయి కడుపు తడుము కున్నాడు సూరిగాడు అయినా యింటికి వెళ్ళబుద్ధి కొలేదు "రేపటికల్లా బొమ్మ కొనీయాల" అది వాడి ఆలోచన. "జేబులో రూపాయి కూడా లేదు అరవై పైసలున్నాయి. నిన్నటి రెండుతో రెండు అరవై ఇంకో అరూపాయలంటా సాయి.... అదైకూడా కట్టియొచ్చు —"

"ఏయ్ రిజ్జ!" ఎవరో ముసలాయన పిలుస్తున్నాడు తన పక్కవాడు జోరుగా వెళ్ళాడు. ఆయన రిజ్జ ఎక్కేసాడు. "చూత్. మూడు చూడవలసింది" అను కున్నాడు సూరిగాడు. స్టాండులో బడిక్కడే మిగిలాడు

"అరస విల్లాస్తావా?"

ఉలిక్కిపడి చూసాడు సూరిగాడు. పక్కగా ముగ్గురు.

"వొస్తానండీ.... ఎంతమందీ?"

"ముగ్గురవే.... ఏవిఁమ్మంటావ్?"

"మొత్తం నాలుగవుద్ది బాబూ!"

మూతున్నరకు బేరం వెళిలయ్యింది. రిజ్జ కదిలింది.

సాయంత్రం ఆషాఢాటిం అరనవ్లి నుండితిరిగొచ్చిన సూరిగాడు, అనందంగా యింటివైపు వెళుతున్నాడు. వాడి జేబులో అయిదు రూపాయలన్నాయి.

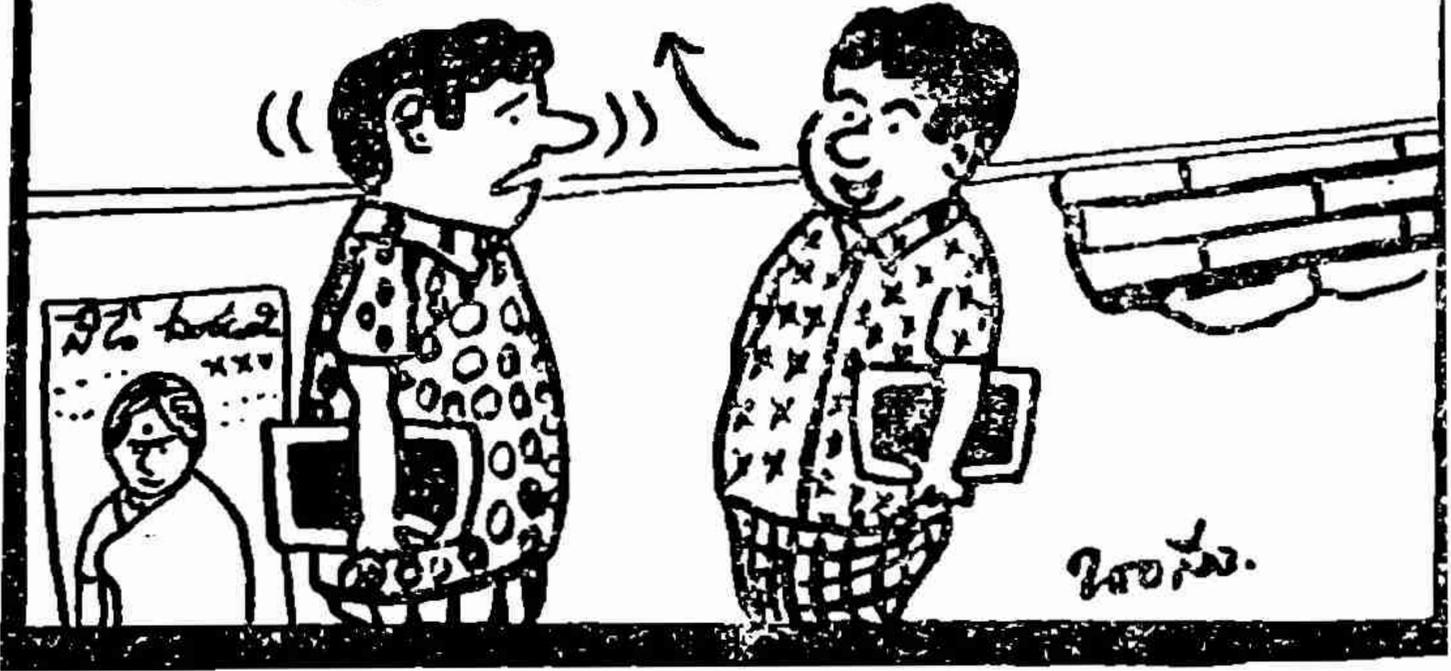
"రేయ్! ఆగరా...." అన్న అరు

వుకు తుళ్ళి వచ్చాడు.

రిజ్జ ఆగింది.

"ఏట్రా! లై టక్కర్నేదేటి?" అది

అస్తమించం 'స్కూలుకి పోదాం' దిని
 తింటావు!! ఎందుకూ? మనకి ఇప్పుట్లో
 డిప్లొగాలు రావు!! నెమ్మదిగా
 చదువు కుంబాం చే!!

ం హాకరించింది.
 సూరిగాడికి గుర్తొచ్చింది. లైటు వెలి
 కరేదవి
 "యెలిగించాను గాని ఆరిపోయిం
 బాబా. సూసుకోవేలేదు. నర్దు
 స్కూలు
 "కళ్ళు నెత్తిమీద కెలిపోనాయేట్రా.
 పోతే మల్ల యెలిగించక్కరేదా....
నాకే తోపి ఏవెద్దామమన్రా.
 తోపి అఆకారం గర్జించింది మళ్ళీ.
 "అదికాదు బాబు."
 "నువ్వేటి వెప్పొద్దు. నడు....
 షను కాడికి" ఆ ఆకారం ఆజ్ఞాపిం
 చింది.
 సూరిగాడు దీనంగా చూసాడు.
 అఆకారం చెయ్యి చాపింది. స్తేషను
 పు కాదు. సూరిగాడి వైపు.
 సూరిగాడు చెయ్యి యాంత్రికంగా

జేబులోకెళ్ళి. రెండుపాయల నో
 దయట కొచ్చింది.
 అఆకారం చెయ్యి ఆ నోటు
 జేబులో కెళ్ళింది.
 సూరిగాడు ప్రాణం ఉసూరుమ
 అఆకారం నోరు మూసుకుంది.
 రిజ్జ తోపిగా ముందుకు నడచిం
 వేడిగాద్దు వీచింది. సూ
 నిట్టూర్పులా.
 • • •
 అవాటుకు విరుద్ధంగా బెల్లు
 చకుండా గుడినెలో కొచ్చిన త
 చూసింది దిర్గ.
 "అదేటయ్యా. బెల్లు కొట్ట
 చ్చినావు?"
 "మరిపోననమ్మా." అంటూ
 పోయిన ట్యూబ్ లా వీసంగా
 మీద కూర్చున్నాడు సూరిగాడు.

“అయ్యా, తప్పులెన్నువారు....
వజ్రం నాకొచ్చేసిందయ్యా!” అంటూ
చేతిలో వున్న కం పట్టుకొని వచ్చింది
దుర్గ.

దుర్గ మొహంచూసి, నవ్వు తెచ్చు
కొని

“ఏదమ్మా! నను....యింటాను.”
అన్నాడు సూరిగారు.

చదివింది దుర్గ. నిని అవోలా నవ్వు
కున్నాడు సూరిగారు.

“ఏందయ్యా నవ్వుతావు....తప్పు
నదివానా?” దుర్గ అంది.

“లేకమ్మా! నా బంగారబొమ్మ
తప్పెప్పుడు నదవదు.” దిగ్గరకు తీసు
కుంటూ అన్నాడు సూరిగారు.

దుర్గకు చక్కన గుర్తొచ్చింది.

“అయ్యా: అయ్యా! బొమ్మ సూవి
త్తానన్నావు?” నింబర పడుతూ అడిగింది.
గుడ్డిదీపపు వెయ్యరు దుర్గ కళ్ళలోంచి
సూరిగారు కండ్లొకి ప్రతిఫలించి మెరి
సింది. ముద్దుగా వున్న దుర్గ మొహాన్ని
చూస్తూ “ఏదమ్మా!” అన్నాడు.

“ఏటి మావో! యిట్లాగొచ్చి
అట్లా గెలిపోతన్నవే! కూసీంతాగు టీ
తాగెట్లాగాని” అంటూ రోపటి నంది
పెళ్ళాం కేక వినిపించింది.

టీ తాగి బయటి కొచ్చారెవరూ
దుర్గను రిజ్జలో కూర్చోబెట్టి, లెటె వెలి
గించి, బజారువెపు తొక్కడం మొద
లెట్టాడు.

రంగురంగుల లెట్లతో బజారు వెలిగి
పోతోంది. దుర్గ మొహంలాగా...దుర్గ
మనసులో కోరికలాగా. ఏవో వాగు
తోంది. ఊరొడుతున్నాడు ఓ దుకాణం

ముందాపాడు రిజ్జ.

“అదిగోయే దుర్గా! అదే నీబొమ్మ”
అంటూ వేలితో చూపించాడు సూరిగారు.
అదాల వెనుక అందంగా మెరుస్తోండా
బొమ్మ.

దుర్గ చూపు బొమ్మ మీ దే ఉండి
పోయింది.

“అబ్బో....ఎంత బాగుందో....మా
అయ్య సానామంచోడు” దుర్గ పొంగి
పోయింది.

మెరిసిపోతున్న దుర్గ కళ్ళు. మొహం
చూసి “మాయంట తప్ప బుట్టిందీ....
మాలక్కి....నా బంగారు బొమ్మ” అను
కున్నాడు సూరిగారు మెరిసిపోతూ.

“అయ్యా! దాన్నొకసారి ముట్టుకోనా
అంది దుర్గ ఆశగా.

“ఎందుకమ్మా! రాలిరి కట్టుకొచ్చినూ
రేపట్నుండి దాన్నొగ్గు. అన్నాడు సూరి
గారు అడిగి లేదని పించుకోలేక.

“పోవం పదమ్మా! ఆకలేత్తండి.”
అంటూ రిక్తాని వెనక్కు తిప్పాడు.

మెయిన్ రోడ్లోంచి చిన్న బజార్లోకి
తిప్పాడు రిక్తాని. రిక్తా బోరుగా తొక్క
నారంభించాడు.

దుర్గ కళ్ళముందు బొమ్మ కదుల్తోంది
సూరిగారి కళ్ళ ముందు దుర్గ మొహం
మెదుల్తోంది.

“దుర్గని బేగిడించేసి రెండు బేరాలూ
యిస్సి. ఎట్లాగెనా బొమ్మనికొనెయ్యాల.
పోలీసు నా కొడుకు అన్నయంగా
రెండ్రూపాయలు కొట్టేసినాడు. అవుం
తేనా” సూరిగారు ఉహలు ప్రేకుల్లవి
చక్రాలా నడుస్తున్నాయి.

“ఒరేయ్! రిజ్జ....” గట్టిగా కేక

నవవడంతో నడన బ్రేకు వేశాడు. అల్లినిపురం రోడ్డు ముందుకొచ్చాడు. రిక్షా "మురళీ హాలు కొస్తావా?" తూల్తూ అడిగాడా వ్యక్తి.

ఓనిమిషం తటసటాయించి "ఎక్కండి బాబూ!" అన్నాడు.

"మరీ ఏల్లో?" అన్నాడు దోసుబాబు.

"దిగిపోద్ది బాబూ!" అంటూ దుర్గ వైపు తిరిగి యిద్దా. నవ్వింటి కె పోననీ బాబును గింపేసాత్తాను" అన్నాడు.

"నాకు బయమయ్యా!" అంది దుర్గ.

"పరే తల్లి బయవెండుకూ రోజూ బది కొస్తన్నాడేగా నువ్వెట్ల "నాను బొమ్మట్టుకొని సిటంలో వచ్చేత్తానుగా."

మరి మాట్లాడలేదు దుర్గ. నెమ్మదిగా రిక్ష దిగుతూ అంది. "బేగచ్చాయా లయ్యా, నాను సూతూ కూకుంటాను."

దుర్గ ముందుక్కడిలింది.

రిక్షా మురళీ హాలు వైపు పోగింది.

దోసుబాబు రిక్ష దిగి రెండ్రూపాయల నోటునో దాన్ని నిర్లక్ష్యంగా సూరిగాడి చేతిలో పెట్టి 'దిల్లర లేదంటున్నా' వినిపించుకోకుండా ముందు సాగాడుతూల్తూ

ఆ వ్యక్తికో దండంపారేం. నోటును కళ్ళ కద్దుకుని జేబులో పెట్టకున్నాడు. హుషారుగా కొట్టవైపు కడిలింది రిక్ష.

అప్పుడే షాఫతలపులు మాసెయ్యబోతున్నారు.

"బాబూ! ఒక్క సిట మాగండి. అల్లా ఆరూపాయల బొమ్మివ్వండి" షాపు మెట్టు ఎక్కుతూ అన్నాడు సూరి గాడు.

షాఫతను సూరిగాడి వైపు ఎంతగా

అనామిక

లోపం

ఎదుగుతున్న మనుషులు
 ఎదగని మనసులు
 గతి తప్పిన బ్రతుకులు
 శ్రుతి మించిన అతుకులు
 అణువు ఎంతటి వ్రయోజన కారో,
 మహమ్మూగిగా దాని వినియోగం
 ఎక్కడికీ నీ ప్రయాణం అంటే
 చెప్పున్న చోటుకీ అని కుసకం
 అన్నట్లు
 నమాజం ఆభివృద్ధి వుక్కదారి
 కొమ్మమీద కోతి
 కూర్చున్న తనకొమ్మ న.కినట్లు
 నాగరికత అభివృద్ధి
 నవ్యత్వంలో చె తన్య రహితం
 భ-తవ్యానికి గొడ్డలి పెట్టు.

— అచ్చుల

చూసి సొమ్ము తీసుకొని బొమ్మను తెచ్చిచ్చాడు. సూరిగాడు దాన్నొకపారి ముద్దెట్టుకున్నాడు.

జోరుగా సాగుతున్న జ్ఞకు అల్లి నిపురం రోడ్డు దాటిన అర నిమిషంలో బ్రేకు వడింది ఎదురుగా గుంపులా మూగి ఉన్నారు జనం.

రిక్ష దిగిన సూరిగాడు "ఏటి బాబూ, ఏటయ్యింది?" అనడిగాడు ఓ వ్యక్తిని.

తాగుబోతు నా కొడుకు బాగా తాగేసి ఆ వ్యక్తి అంటుండగానే ఓ యిద్దరిని తొలగించుకొని లోపలకు చూశాడు.

అంతే!!!

సూరిగారు బొమ్మ చేతుల్లోంచి జారి పోయింది

సూరిగడికి తను చూస్తున్నది కరో. నిజమో అనుమానం వేసింది

నిజమే కనుక నవనాడ లా స్తంభించి పోయాయి. ఒక్క క్షణం.

అక్కడ జీవుక్రింక ర కం మడుగులో దుర్గ!!! వీక మీంచి వెళ్ళిపోయి నట్టండి చక్రం. మెడ చుట్టూ ర కం మడుగు. సూరిగడి చేతిలో బొమ్మ మెడ చుట్టూ గొను అంచలా

"దుర్గ గా..." బావురు చున్నాడు దుర్గ మీద వలిపోతూ.

"తల్లీ, దుర్గా! ఎంత వనయిపోనా తల్లీ నా నొచ్చిందా మాతానన్నావ్? నన్ను తేగొచ్చి మనావ్? నువ్వు ముంద్రే పోనావేత తల్లీ దుర్గా! ఇదిగోయే తల్లీ, బొమ్మ తెచ్చేసినాను మాడే తల్లీ. బొమ్మ కోసం మాత్రు కూకుం టానన్నావ్. బొమ్మలా తొంగుండి పోనావేత తల్లీ, దుర్గా! దుర్గ తల్లీ గుండెలవిసి పోయేలా రోదిస్తూ పిచ్చిగా దుర్గ తల నిమిరాడు.

"నాను పాపిస్తోద్దే. నా నొట్టి మతి రేనెదవవే దానికింత సిద్ధాబగమంతుడా. మా యింట తప్ప బట్టినదీ మాలర్మి అనుకున్నాను. ఆ ముక్కెప్పడినీసిదో బగవంతుడు లచ్చిమి నాలాబోళ్ళ కాద

ఉండకూడదని తీరకెలిపోనాడు. అయినా తేనోళ్ళ పిల్లలేదీ కోరగూడదు విడిని."

లేచి ప్రక్కనే స్తంభానికి కట్టేసున్న జీపు ద్వై. రు వైపు అడిగేసాడు. జాత్తు పట్టుకుని గుంజాయించాడు

"ఒరేయ్, తాగుబోతు యమదరమ రాజా! ఎంత పని చేయిస్తావురా. నా కడుపున సిచ్చేట్టే నావ్రా నా కొడకా. ఆరేళ్ళకే నూరేళ్ళు నింపినావురా నా కూతురికి. ఒరేయ్ తాగి యే మూల్కో తొంగోలే పోనావురా? ఏ వెట్టుకో గుర్తించేసి నువ్వు నచ్చిపోలే పోనావా. ఒరే తాగుబోతు నా కొడకల్లా. తాక్కండిరా తాక్కండి. తాగి నాలి పేనాయి తీస్సి యమదరమరాజుల్లై పోకండి" అంటూ ఆవేశంగా ఆరుస్తూ ద్వైవరును ఎడా పెడా కొడుతున్న సూరిగడిని విడచిసారు జనం.

నెమ్మదిగా దుర్గ కేసి చూడలేనట్లుగా చూసాడు.

దుర్గ కళ్ళు నిశ్చలంగా బొమ్మ వైపే చూస్తున్నాయి.

"నీకు బొమ్మే చివరకు మిగిలింది" అన్నట్టనిపించింది. "తాగుడు" కోసం "అపరేషను" చేయించిననుకున్న సూరి గడికి.

కళ్ళు చూసుకున్నాడు ఇక చూశేని సూరిగారు.

ఈ బాధ నేనూ భరించలేనన్నట్లు మణ్పులచాయి క్షేపిపోయాడు చంద్రుడు.

